ВОДИЧ ДО ПОЛА ПУТА

BECK'S

ИЗМЕЂУ СТВАРНОСТИ И ВИЗИЈЕ

Будући да наше друштво очекује низ изазова на путу ка заједници која је суштински „инклузивна „ ова тема је више него актуелна не само у области равноправности особа са интелекутуалним тешкоћама , већ и у свакој другој која се бави уважававањем свеколике различитости. Удружење се стога посебно залаже за социјалне вредности које смањају дискриминацију , стигму и предрасуде и у том ненаметљивом али истрајном залагању нашли су се они који су препознали ову идеју и који су њој искрено посвећени.

Многи животни и социјални садржаји остају још увек привилегија оног „већинског „ дела друштва који их сматрају тако природним и њима припадајућим да се тешко одвајају од идеје да се они други , „различити „ могу снаћи у малим помацима који су до сада постигнути у нашем окружењу. Тако нама „инклузивнима „ остаје да се залажемо и даље са истим стрпљењем не само за законске одредбе које би правно уредиле дрштво већ и за оне ставове који суштински остављају протор за различитост . Инклузивно друштво подразмева да ОСИТ као и особе са другим врстама тешкоћа , не наилазе свакодневно на правне, техничке, социјалне, људске баријере. Сви они који су се залажу за инклузивно друштво препознају проблеме, препреке али и могућности да се проблеми решавају. Отуда то трајно и стрпљиво залагање кад су у питању проблеми са којима се сусрећемо. Едукација учитеља , сарадника, родитеља,вршњака, смањивање негативних ставова према интегративном приступу као моделу друштвеног живљења , борба са ригидним институционализмом тек су неки од проблема са којима се суочава Инклузија.

Крајњи циљ инклузивног друштва је добробит свих а не само „искључених „ те стога нашу мисију препознају они који верују у дрштво равноправних, уважених и „укључених „.

Захваљујемо им се на томе.

Удружење је давне 2005. године „саградило „ први дом у коме ће млади који требају подршку, у том дому њу и наћи. У тој „малој кући“ млади су започели један нови живот са својим вршњацима у коме се до данас развијају, друже, уче , обављају све оне послове и активности које су потребне младима да би се осећали испуњенима и задовољнима.

У ЊУ долазе сви они који разумеју Инклузију. Чланови породице, родбина, пријатељи, другари, суседи,волонтери.

ИЗ ЊЕ се одлази : на посао, у позориште, на пливање, ткање, игранке, летовање , дружење, радионице.

У ЊОЈ се славе и дочекују године које долазе, обележавају рођендани и јубилеји. У њој се вежбају животне вештине, решавају проблеми, обављају свакодневни послови који чине свакодневни живот младих.

Ову „кућу „ уважили су многи својим размевањем, помоћи и подршком.

Уз финасијску подршку Града и других са којима смо остварили сарадњу и који су у нама препознали озбиљност, истрајност и добру намеру, до данас трајемо и развијамо се. Наше искуство желимо да поделимо и разменимо .Наш посао да наставимо а идеје развијамо. За то нам је потребно разумевање и подршка и до сада смо је прикупили упорним и и стрпљивим залагањем . Верујемо у будућност Инклузије .

Како би избегла судбину тренутно атрактивне идеје о којој се много говори а мало зна, Инклузија се мора ослањати на све они који је искрено поштују и развијају.

Удружење је место где се то може демонстрирати. Мало је тога тако ефикасног као што је то модел демонстације . Због тога је Удружење „На пола пута „ управо место где се може срести и вежбати идеја Инклузије.

Ми се налазимо „на пола пута „ . Између стварности и визије . Између закона и његове примене. Између потреба и могућности, равнодушности и разумевања.

Удружење „ На пола пута „ расте због добре визје, искрене идеје, професионалаца и волонтера, родитеља , браће, сестара, сусреда и људи добре воље.

Ако се међу њима налазите, чекамо вас .

Гордана Јуричан, члан УО Удружења

ИСТОРИЈАТ УДРУЖЕЊА

У јуну 2005. године, почела је реализација пројекта „На пола пута“ при Спортском клубу за децу и омладину са посебним потребама „Кликер“. Пројекат је дизајниран да осамостали петоро младих особа са интелектуалним тешкоћама, да их оспособи за неке једноставније кућне послове и да тиме растерети њихове породице. Током рада, постали смо свесни многих потреба ових породица и проширили програм на припрему за становање уз подршку.

Почетком 2006. године, тим клуба задужен за спровођење овог пројекта се издвојио и основао удружење које би се бавило развојем и обезбеђивањем нових облика подршке породицама и особама са интелектуалним тешкоћама. Удружење је добило име по пројекту из кога је настало – „На пола пута“.

2007. године постали смо прва организација која је формирала заједницу становања уз подршку за особе са интелектуалним тешкоћама које потичу из сопствених породица. Ова заједница постоји и данас и уврштена је у редовне услуге социјалне заштите града Панчева.

Удружење обухвата искусне и амбициозне стручњаке и волонтере различитих професија: дефектологе, психологе, социјалне раднике, специјалне педагоге као и студенте разних факултета.

17.05.2010. извршена је перегистрација у складу са новим Законом о невладиним организацијама.

УДРУЖЕЊЕ "НА ПОЛА ПУТА"

ВРЕДНОСТИ У КОЈЕ ВЕРУЈЕМО

Удружење „На пола пута“ је нестраначко, невладино и непрофитно удружење стручњака различитих профила, волонтера, родитеља, браће и сестара особа са интелектуалним тешкоћама.

Сви чланови удружења деле заједнички и јединствен циљ: побољшање квалитета живота и инклузија особа са интелектуалним тешкоћама у друштвене токове.

ПРИНЦИПИ УДРУЖЕЊА

Верујемо да свако:

- Има иста права и слободе
- Има право на индивидуалност, посебност
- Заслужује достојанствен третман и поштовање
- Има право на слободу избора
- Има право на информације од значаја
- Има право да се брине о себи, или да сам бира себи подршку
- Има право да живи и ради уз што мање ограничења
- Има право да живи укључен у ширу друштвену заједницу
- има право да учи током целог живота
- има право на квалитетну здравствену заштиту
- има право на независност

ВИЗИЈА УДРУЖЕЊА

Особе са интелектуалним тешкоћама ће бити укључене у друштвени живот, корисне својој заједници, уживаће иста права као и сви остали чланови друштва и биће активни партнер у обезбеђивању сопствене добробити.

ИМА НАС ЈОШ

Током М2011год/2012год нова група корисника се осамостаљује и припрема за становање уз подршку и живот у „Малој кућној заједници“. Свакодневна подршка стручњака (дефектолога, психолога и асистената) и волонтера у заједничким активностима доприноси осамостаљивању и овладавању животним вештинама. Корисници свакодневно бораве у изнајмљеном стану, од 16 до 22 часа и током тог периода навикавају се на сепарацију од родитеља, уче да што самосталније одржавају хигијену простора у којем бораве, спремају оброке, иду у набавку, плаћају комуналне рачуне. Такође, током боравка у „школи живота“ друже се својим пријатељима, славе рођендане, излазе у кафиће, иду на концерте и представе. Значај пројекта препознали су и подржали Министарство рада и социјалне политике и Балкански фонд за локалне иницијативе (БЦИФ).

ФОТОГРАФИЈОМ КРОЗ НАШ ГРАД

Пројекат Школе фотографије за особе са интелектуалним тешкоћама путем кога су корисници научили да фотографишу, израђују слике и да упознају све важне институције и знаменитости града. Током пројекта фотографисане су готово све познате градске знаменитости и институције оком наших корисника. Пројекат је завршен изложбом у холу Градске управе, где су презентоване фотографије наших корисника.

Пројекат је финансирао град Панчево.

ОБРАЗ

ХАЈДЕ И ТИ СА НАМА

Током овог пројекта формиран је мобилни тим подршке за кориснике који немају могућности да редовно учествују у разноврсним активностима које за њих организујемо. Мобилни тим су чинили укућани Мале кућне заједнице, радионичар, а током пројекта организовано је куглање, одлазак на базен, у кафиће, биоскопе и сл. Пројекат је трајао током лета 2011. године, а финансиран је од стране Покрајинског секретаријата за спорт и омладину.

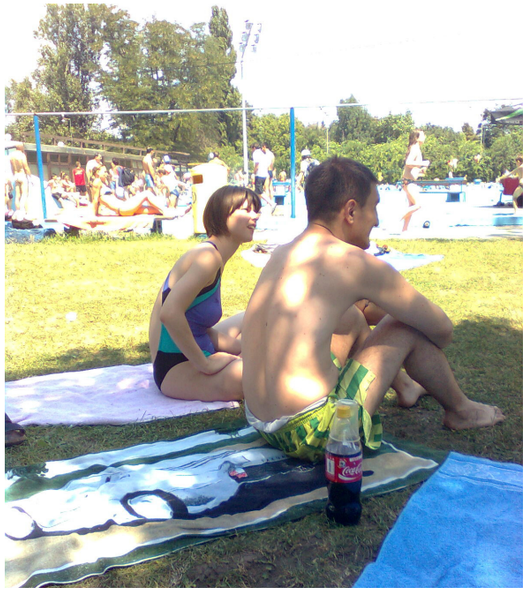

ЛИКОВНИ ТРГ

Пројекат је реализован у сарадњи са Удружењем „Светионик“ који окупља еминентне ликовне уметнике града Панчева. Током пројекта наши корисници су учествовали у ликовним радионицама заједно са сликарима, а сва ликовна дела која су настала током овог пројекта Удружење „Светионик“ је поклонило нашем Удружењу.

МАЛА КУЋА

Пројекат „Мала кућа“ је нашим суграђанима, на сасвим иновативан начин приближио живот у „Малој кућној заједници“. Серијал десетоминутних емисија емитован је на локалној телевизији и приказивао је живот укућана Мале кућне заједнице. Серијал се приказивао у јесењој шеми од октобра 2010 до јануара 2011. и обухватао је сваки аспект живота укућана. Суграђани су имали прилику да упознају потребе, могућности и начин живота укућана у „Малој кућној заједници“.

Пројекат је финансирао Институт за одрживе заједнице под покровитељством УСАИДа.

USAID
FROM THE AMERICAN PEOPLE

СТАНОВАЊЕ УЗ ПОДРШКУ

Паралелно са све актуелнијим процесом деинституционализације, који подразумева измештање корисника из великих институција и њихово укључивање у ширу друштвену заједницу, јавили су се и нови видови услуга у систему социјалне заштите. Једна од тих услуга је и становање уз подршку или асистирано становање. Овај вид становања представља алтернативу ранијем институционалном збрињавању. С друге стране, особама са интелектуалним тешкоћама које живе са својом примарном породицом, становање уз подршку омогућава да остану у заједници, близу своје породице и пријатеља.

Наше Удружење је једино у Србији посвећено управо овој другој, превентивној функцији становања уз подршку односно спречавању институционализације особа са интелектуалним тешкоћама. Основни циљеви таквог становања су унапређивање нивоа самосталности наших корисника и стварање могућности за пуноправно учешће у активностима њихове уже и шире друштвене средине. Реализацијом услуге становања, уз стварање и одржавање разгранате мреже подршке, тежимо да унапредимо квалитет живота особа са интелектуалним тешкоћама. Поред подршке коју пружају чланови стручне службе (дефектолог, психолог, социјални радник), нагласак смо ставили и на обезбеђивање тзв. природне подршке коју на ненаметљив начин пружају родитељи, комшије, послодавци и др. Развојем мреже природне подршке упознајемо јавност са особама са интелектуалним тешкоћама, са њиховим капацитетима, што доприноси отклању стереотипа и предрасуда које постоје према овим особама.

Кроз различите активности омогућавамо корисницима да проведу што више времена у широј друштвеној заједници.

- Подстичемо богатији културни и социјални живот (посећујемо позориште, биоскоп, музеј, ресторане, кафиће...).
- Негујемо учешће у спортско-рекреативним активностима (одлазак на јахање, куглање, клизање, базен, физичко) и спортски дух, организујемо и такмичења.
- Унапређујемо функционалне академске вештине као што су читање, писање и рачунање у свакодневним активностима (при одласку у куповину, прављењу списка потребних намирница, плаћању рачуна...).

Наши корисници имају лични план подршке који је креиран у складу са њиховим индивидуалним способностима, могућностима и потребама. Степен задовољства наших корисника животом у заједници представља меру успеха нашег рада.

Реализација услуге становања уз подршку која се пружа резиденцијалним корисницима у оквиру Удружења има вишеструке предности:

1. Могућност остваривања богатијих социјалних односа (поред контаката са родитељима и родбином, наши корисници имају добре односе са комшијама, пријатељима, продавцима, послодавцима, фризерима, таксистима...).
2. Виши развој личних потенцијала (унапређивање академских, социјалних и комуникацијских вештина, самосталности и бриге о себи).
3. Већа могућност слободе избора (наши корисници сами бирају активности којима ће се бавити током поподнева, викенда, шта ће припремати за ручак...).
4. Могућност радног ангажовања, где наши корисници имају прилике да стекну радне навике, да се осете корисним у друштвеној заједници, да помогну својим суграђанима али и да за свој рад и труд добију плату којом располажу на начин на који желе (одлазак у ресторан, куповина ствари...).

Удружење „На пола пута“ управо за услугу становање уз подршку освојило је веома важну награду на конкурсу Ерсте фондације за најбоље пројекте у области социјалних интеграција за централну и источну Европу 2011.

Услуга становање уз подршку финансира се из буџета града Панчева већ последње три године, а финансирање је планирано и за наредну годину, што је само још један велики показатељ да је услуга коју пружа Удружење „На пола пута“ успешна, ефикасна и препозната.

СТАНОВАЊЕ УЗ ПОДРШКУ КАО АЛТЕРНАТИВА ПОРОДИЧНОМ ОКРУЖЕЊУ

Многа истраживања говоре да ометеност једног члана породице, било урођена или стечена, било да су у питању тешкоће у интелектуалном развоју, первазивни поремећај или сензорно/телесно оштећење које отежава самосталност индивидуе у свакодневном животу значајно утиче на породично функционисање. Када је реч о детету које је рођено са неком развојном сметњом, породица може додатно бити оптерећена различитим дилемама око значења дијагнозе за одрастање детета, за њихове улоге као родитеља до забринутости за здравље и живот детета зависно од типа и степена тешкоћа. Неретко, родитељи нису информисани о правом значењу дететове дијагнозе за остале аспекте његовог здравља, одрастања, могућности да се образује и стекне квалификације потребне за његово осамостаљивање у одраслом добу. Отуда је велики број родитеља младих са интелектуалним тешкоћама, аутизмом, тежим оштећењима чула и локомоторног апарата преплављен анксиозношћу у својој упитаности: «Шта ће бити са мојим дететом када мене не буде?»

До покрета деинституционализације, тешка будућност је била једна од институција за трајни смештај, међутим, искуства и истраживања показују да је тешко поредити последице двеју најчешћих ситуација: 1. где се породица, у недостатку снага и сервиса подршке, одрекла детета на раном узрасту, или већ у породилишту и дете провело свој цео живот у институцији, или 2) када породица начини огромне напоре да омогући детету да одраста у својој породици, упркос све већем терету његовог подизања и чувања, у условима финансијских ограничења, недостатка подршке од заједнице, а онда животне околности доведу до тренутка када не преостаје друго решење сем институције. Институције су постале симбол и инструмент сегрегације и стигматизације особа са интелектуалним и другим тешкоћама.

Изградња модела рехабилитације у локалној заједници (енгл. CBR – Community based Rehabilitation) која код нас започиње 1999. године уз подршку фонда SCF из Велике Британије, деинституционализација као и бројни пројекти усмерени на побољшање квалитета

живота оних који су изашли из институције представљају реконцептуализацију приступа инвалидитету и развојним сметњама. У свету овај нови приступ започиње 70-их година прошлог века увођењем принципа нормализације од стране скандинавског психолога Нирјеа и америчког психолога Волфенсбергера који се развија у тзв. Волфенсбергерову теорију валоризације друштвено вреднованих улога. Алтернатива оваквом моделу јесте модел чију ће основу чинити одговорност друштва да обезбеди разноврсне програме подршке породици кроз које ће дете одрастати и учити посебне вештине за осамостаљивање, затим програме економског осамостаљивања, самосталног становања уз услуге везане за посебне потребе.

CBR модел и програми становања уз подршку какав је овај представљају обострану добит и за кориснике и за заједницу: корисници добијају прилике да, уз подршку стичу вештине које воде њиховом све бољем осамостаљивању, лично се развијају кроз учешће у друштвеним, радним као и активностима слободног времена, овакви а програми додају колорит разноврсности локалној заједници, тј. доприносе развоју њене инклузивне културе.

Проф. др Вера Рајовић

WELCOME

BRASIL
10

15.07.2011

УСЛУГА СТАНОВАЊЕ УЗ ПОДРШКУ ЗА ОСОБЕ СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

Услуга становање уз подршку за особе са инвалидитетом као једна од иновативних услуга је препозната и код нас, и сходно томе је уврштена у Нови закон о социјалној заштите Србије.Ова услуга треба да омогући заштиту особа са инвалидитетом у складу са њиховим најбољим интересом, уважавање његових личних карактерестика као и неопходне подршке у свакодневном функционисању.

Применом ове услуге се обезбедјује поштовање основних људских права и слобода особа са инвалидитетом да живе у што природнијим условима у отвореној заједници, као и да максимално партиципирају у свим друштвеним активностима у складу са својим капацитетима и личним потребама.

Услуга становања уз подршку заснован је по следећим принципима:

1. становање уз подршку одвија се у становима у заједници, у складу са избором корисника и уз подршку у складу с индивидуалним потребама корисника,
2. подразумева пружање подршке и подстицање у свакодневним активностима и ситуацијама и подизање нивоа компетентности за обављање свакодневних активности,
3. подстицање развоја способности корисника кроз активно укључивање у живот у заједници, као и
4. пружање подршке у радном оспособљавању и радном ангажовању корисника у отвореној заједници.

Услуга становања уз подршку подразумева постојање ефикасног, квалитетног и флексибилног тима Службе подршке. Основни тим службе подршке чини одређени број стручњака, сходно потребама корисника, али и одређени број едукованих непрофесионалаца – асистената/кења, које пружају директну, целодневну, или повремену, подршку корисницима.

На такав начин је организована и Служба подршке пројекта ''Деинституционализација особа са интелектуалним тешкоћама и смештај у заједнице становања уз подршку'', коју реализује Асоцијација за промовисање инклузије Србије ,од 2004.-2007 у оквиру тим Друштва за помоћ особама са Down синдромом Србије а касније самостално. Захваљујући овом пројекту, у отворену средину је измештено 23 особе из институција као и 2 особе из породичног окружења.

Са задовољством можемо констатовати да је број особа коју су корисници ове услуге у Србији знатно већи, независно од тога да ли су измештени из установа социјалне заштите или из својих породица у циљу превенције инстуцијанолазације.

Основни циљ службе подршке у услузи становање уз подршку је унапређење квалитета живота корисника . Сам појам квалитета живљења тешко је дефинисати због бројних и сложених компонената које он укључује. Светска здравствена организација је 1993. године (Хугхес и др., 1995, према: Билић, Братковић, 2004) квалитет живљења дефинисала као индивидуалну перцепцију властите позиције у животу, у контексту културалних и вредносних система у којима се живи и у односу на властите циљеве, очекивања, стандарде и преокупације.

Иако постоје различити начини одређења и различити индикатори квалитета живљења (видети, нпр., Братковић, 2004), у значајној мери се акценат ставља на субјективну одређеност овог појма. Тако се о квалитету живљења говори као о осећању добробити, задовољства или незадовољства животом појединца (Оливер и др., 1997). Петз и др. (1992, према Теодоровић, 1997) такође наглашавају да квалитет живљења чини индивидуална процена властитог задовољства начином живота, његовим током, условима, перспективама, могућностима и ограничењима. Та процена је заснована на индивидуалном искуству, аспирацијама, жељама и вредностима појединца, али је она исто тако одређена психофизиолошким склопом појединца и објективним околностима у којима он живи.

Кључним фактором квалитета живљења особа са интелектуалним тешкоћама заправо се сматра квалитет пружене подршке, тј. усклађивање захтева и подршке околине са индивидуалним карактеристикама и способностима сваке поједине особе (Сцхалоцк и Јенсен, 1986, према Хугхес и др., 1995).

Сходно томе, од велике је важности утврдити детерминанте квалитета живљења корисника који станују уз подршку, и одредити импликације које резултати имају за службу подршке.

Резултати истраживања показују да су корисници пројекта ''Деинституционализација особа са интелектуалним тешкоћама и смештај у заједнице становања уз подршку'' релативно социјално компетентне особе, да у великој мери учествују у животу средине у којој живе, да имају релативно интензивне односе са већином социјалних ресурса битних за задовољавање њихових потреба, и да показују релативно висок степен задовољства актуелним условима живота. Степен задовољства корисника условима живота, одн. субјективна перцепција квалитета живота корисника, као што су показали резултати мултипле регресионе анализе, статистички значајно зависи од степена партиципације корисника у животу заједнице, и могућности за остварење односа са различитим социјалним ресурсима, док се социјална компетентност није показала као значајан предикор.

Другим речима, да би се корисници осећали задовољно, није довољно подизати ниво њихове компетентности, већ обезбедити услове да се повећа ниво њихове социјалне партиципације, односно, оствари њихово пуније учешће у животу социјалне заједнице.

Посебо треба истаћи да овај инклузивни приступ у решавању потреба особа са инвалидитетом и њихових породица може се реализовати у свакој локалној средини уиз неоходну припрему и едукованост службе који ће пружати ову услугу.

Др Драган Лукић

16.07.2011

ЗАПОШЉАВАЊЕ ОСИТ

Запошљавање уз подршку је плаћени рад особа са интелектуалним тешкоћама у редовној радној средини. Циљ није пронаћи „за рад спремну особу“, већ пронаћи и прилагодити послове у заједници, и осигурати индивидуално обучавање и подршку на радном месту. Запошљавање уз подршку заговара осигуравање права на рад, поштовање људског достојанства и пружа могућност социјалног и привредног укључивања особа са интелектуалним тешкоћама у заједницу. То је модел партнерства у којем су уз особу са интелектуалним тешкоћама и чланове тима службе запошњавања укључени послодавци, породица, старатељи и по потреби разне друге службе у заједници које су важне за саму особу.

Модели запошљавања уз подршку:

- ***Модел индивидуалног запошљавања***– за особе са инвалидитетом проналази се посао који најбоље одговара њиховим жељама и способностима. Тренинг учења радних вештина и задатака спроводи се на конкретном радном месту. Када корисник савлада потребне вештине и стекне самопоуздање у раду и поверење у сараднике, подршка радног асистента се, у договору са корисником и послодавцем, смањује до потпуног укидања. Но, подршка службе запошљавања се никада потпуно не укида.

  Пример позитивне праксе: корисници нашег удружења ангажовани су у Културном центру Панчево на раду на гардероби. Раде шест сати дневно и примају новчану накнаду за свој рад. Учтиво се јаве муштеријама, узму јакну, окаче на офингер и дају им број. На тај начин се подстичу њихови социјални односи и развија осећај припадности. Посетиоци Културног центра су бројни па се тако шалимо са нашим корисницима како их „цео град познаје“.

- ***Групни модел запошљавања уз подрушку***– мања скупина особа са инвалидитетом (обично 5 до 8 чланова) обучава се за рад на конкретном радном месту, а обуку, праћење и подршку им такође пружа тим стручњака кога чине дефектолог, психолог и радни инструктор. Постоји и варијанта овог модела тзв. распршена група. Овај модел се често користи у услужним или производним делатностима (ресторани, хотели, производни погони), а свака особа ради засебан посао у оквиру једне компаније. Подршка радног асистента је стална.

  Пример позитивне праксе: Наши корисници су били ангажовани и код интернет провајдера „Маднет“. Уз подршку асистента убацивали су рачуне за интернет у коверте и паковали у кутије.

- ***Модел мобилних група***– мала група особа са инвалидитетом, највише шест особа, ради као засебна јединица која нуди своје услуге заједници. Служба запошљавања уз подршку договара и организује послове, обично на неколико локација у заједници. Врсте послова које обављају су уређивање зелених површина, разношење новина, чишћење компанија или околине и сл. Обично имају подршку једног или два радна инструктора и/или асистента.
  - *Наши корисници су продавали јелке на пијаци за“ ЈКП Зеленило“, уз подршку координатора удружења, волонтера, али и осталих запослених у ЈКП. И ове године ће се та сарадња наставити и проширити обзиром да ће заједно са ЈКП Зеленило учествовати на новогодишњем базару и да је планирана поновна продаја новогодишњих јелки.*
  - *Корисници Удружења су учествовали у промовисању школице сликања „Зелени слон“ тако што су убацивали пропагандни материјал у поштанске сандучиће наших суграђана.*

Све су то активности које су врло занимљиве а за њих потпуно ново искуство где имају прилике да упознају људе али и да општа популација упозна њих, корисни су и продуктивни чланови друштва, дан им је испуњенији и самим тим су много задовољнији собом и расположенији.

Основни циљ запошљавања уз подршку јесте да се суштински унапреди квалитет живота особа са тешкоћама у интелектуалном развоју, и да се минимизује њихова маргинализација, као и да се подстакне укључивање у друштво.

РАДНО АНГАЖОВАЊЕ ОСИТ

У највећем броју случајева услед одузете пословне способности, особе са интелектуалним тешкоћама нису у могућности да се запосле, те су углавном радно ангажоване, најчешће у радним центрима и социјалним предузећима. Радно ангажовање је дуготрајан облик професионалне рехабилитације, у складу са психичким и физичким способностима и жељама особе са интелектуалним тешкоћама. Под професионалном рехабилитацијом подразумева се организовање и спровођење мера и активности у циљу оспособљавања за одговарајући посао, запошљавања, одржања запослења, напредовања или промене професионалне каријере. Фазе професионлане рехабилитације су: професионална оријентација која се односи на избор одговарајућег занимања за особу са интелектуалним тешкоћама, при чему се узимају у обзир потребе, могућности, жеље, психофизичке способности. Друга фаза је професионални тренинг или професионално оспособљавање у којој особа са интелектуалним тешкоћама учи, усваја знања, вештине и способности које су потребне за што успешније обављање посла.Трећа фаза је запошљавање која омогућава особи да добије и задржи посао, као и да се интегрише у друштво.

Социјално предузеће је привредно друштво које се оснива за обављање делатности која је усмерена на задовољавање потреба особа које су на било који начин маргинализоване и које, независно од укупног броја запослених запошљава најмање једну маргинализовану особу. Будући да се особе са интелектуалним тешкоћама и даље налазе на маргини друштвених збивања социјална предузећа представљају добро решење када је реч о њиховом радном ангажовању. Социјално предузеће је усмерено на задовољавање социјалних потреба свих маргинализованих особа, а послује у складу са прописима о привредним друштвима. Део остварених прихода предузеће мора да инвестира у интеграцију сопствених корисника у друштво и побољшање њиховог животног стандарда, услова рада, радних вештина и задовољавање њихових потреба.

Закон предвиђа да осим као социјално предузеће, посебни облици запошљавања и радног ангажовања ове популације могу бити организовани и као предузећа за професионалну рехабилитацију и запошљавање које је више усмерено на радну интеграцију особа са интелектуалним тешкоћама, тј. као радни центар.

Радни центар обезбеђује радно ангажовање као радно – терапијску активност особа са интелектуалним тешкоћама које не могу да се запосле или одрже запослење ни под општим ни под посебним условима. Суделовање у активностима радног центра често је један од корака према послу у отвореној радној средини. У радном центру се спроводи професионална рехабилитација – корисници развијају одређене вештине које су им неопходне за рад у отвореној радној средини. Могу га сем државе основати и организације особа са инвалидитетом и организације њихових законских заступника. Удружење „На пола

ЕВРОПСКА НАГРАДА ПРОЈЕКТУ „МАЛА КУЋНА ЗАЈЕДНИЦА“

Пројекат „Мала кућна заједница“, Удружења „На пола пута“, која се бави пружањем услуге становање уз подршку за особаме са интелектуалним тешкоћама из Панчева, освојио је четврто место на конкурсу Ерсте фондације за најбоље пројекте у области социјалних интеграција у централној и источној Европи.

ОДОБРЕН ПРОЈЕКАТ „СА ПОДРШКОМ ЈЕ ЛАКШЕ“

Швајцарска канцеларија за сарадњу са Србијом, при Швајцарској амбасади, подржала је пројекат психосоцијалне подршке родитељима, браћи и сестрама особа са интелектуалним тешкоћама, корисницима нашег Удружења.

Пројектом је предвиђен психолошки-саветодавни рад са родитељима, док би у исто време био организован рад и са самим корисницима чији су родитељи обухваћени пројектним активностима. Психолошко-саветодавни рад предвиђен је и за браћу и сестре корисника, са којима се мало или недовољно ради на прихватању и превазилажењу чињенице да им је брат/сестра особа са интелектуалним тешкоћама.

Иновативно у пројекту „Са подршком је лакше“ јесте формирање услуге **менторинг родитељства**. Менторинг омогућава индивидуалнији приступ породици. Породица зна кога може у сваком тренутку да позове за помоћ, савет, питање, упутство, решавање одређених административних проблема и сл. Менторинг програм индиректно оснажује породице јер многе од њих касније могу да преузму улогу ментора и да своја искуства и знања у многим практичним сегментима пренесу другим породицама.

А МИ СМО ЈОШ... КРЕАТИВНИ!

MOMENT

SAN PEDRO, CA
CASUALITY
BEACH
BBQ - LIVE BANDS
-FISH FROM THE PIER-

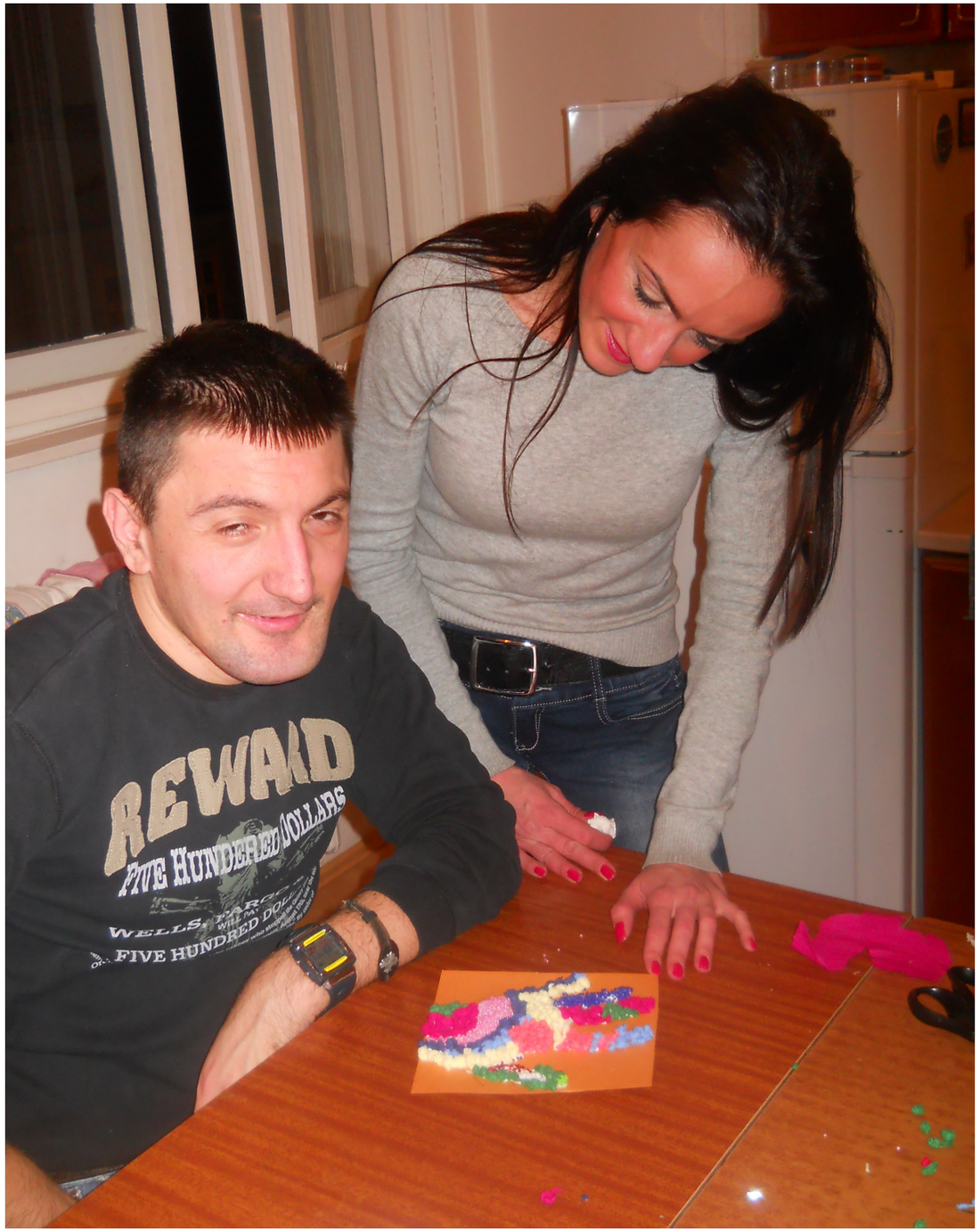
REWARD
FIVE HUNDRED DOLLARS
WELLS, FARGO
FIVE HUNDRED DOL

KEEP IT SIMPLE
LOOK BASIC

...ВЕСЕЛИ!

GLAS
GOW

...ПРИЈАТЕЉИ!

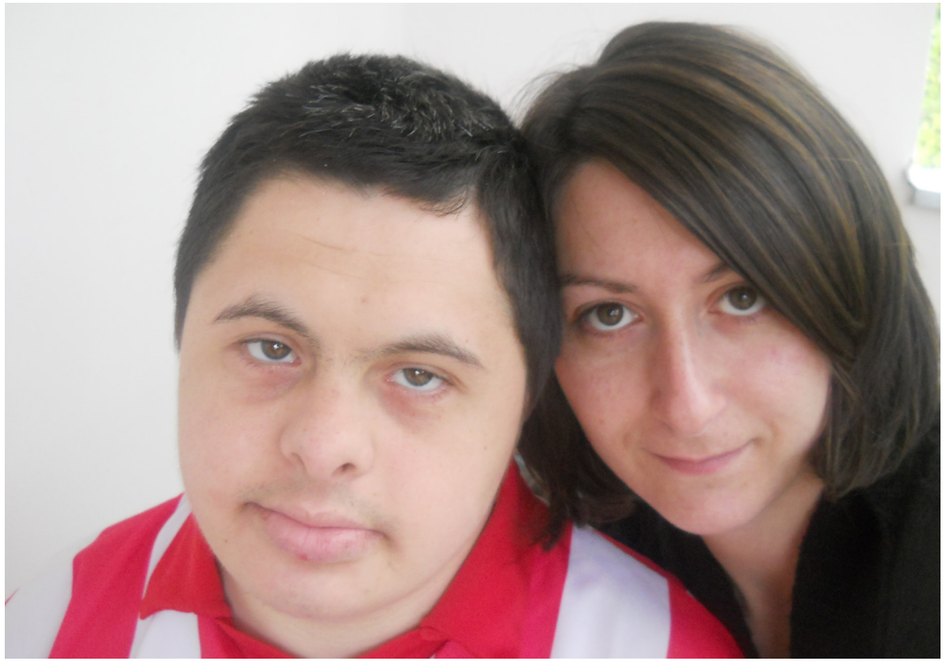

WIENER
SLAZER

ПАРТНЕРИ И ПРИЈАТЕЉИ

ПОСЕБНО СЕ ЗАХВАЉУЈЕМО:

Др. Зоран Варга
Др. Данка Прванов
Цвећара “Милица”-Карађорђева 2-4

ИЗМЕЂУ СТВАРНОСТИ И ВИЗИЈЕ, Гордана Јуричан 4

ИСТОРИЈАТ УДРУЖЕЊА 6

ВРЕДНОСТИ У КОЈЕ ВЕРУЈЕМО 8

ИМА НАС ЈОШ 10

ФОТОГРАФИЈОМ КРОЗ НАШ ГРАД 14

ХАЈДЕ И ТИ СА НАМА 22

ЛИКОВНИ ТРГ 24

МАЛА КУЋА 26

СТАНОВАЊЕ УЗ ПОДРШКУ 28

СТАНОВАЊЕ УЗ ПОДРШКУ КАО
АЛТЕРНАТИВА ПОРОДИЧНОМ ОКРУЖЕЊУ, Проф. др Вера Рајовић 30

УСЛУГА СТАНОВАЊЕ УЗ ПОДРШКУ
ЗА ОСОБЕ СА ИНВАЛИДИТЕТОМ, Др Драган Лукић 36

ЗАПОШЉАВАЊЕ ОСИТ 40

РАДНО АНГАЖОВАЊЕ ОСИТ 42

ЕВРОПСКА НАГРАДА ПРОЈЕКТУ „МАЛА КУЋНА ЗАЈЕДНИЦА“ 44

СА ПОДРШКОМ ЈЕ ЛАКШЕ 46

А МИ СМО ЈОШ... КРЕАТИВНИ! 48

...ВЕСЕЛИ! 60

...ПРИЈАТЕЉИ! 64